

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคน ซึ่งถือเป็นทรัพยากรหลักของประเทศ หากคนมีคุณภาพดีแล้ว ย่อมส่งผลให้ประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้า สังคมโลกในปัจจุบันต่างให้ความสนใจในการพัฒนาคน ทั้งคนปกติและคนที่มีความบกพร่องด้านต่าง ๆ โดยให้ความสำคัญในการจัดการศึกษา เพื่อช่วยเหลือให้บุคคลเหล่านี้ได้พัฒนาตามศักยภาพ อันจะทำให้คนอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข รัฐบาลไทยได้ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการศึกษาให้กับคนในประเทศจึงได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ปราบกฏสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาแก่คนพิการในหมวดที่ 3 สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย คือมาตรา 30 ห้ามมิให้เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสภาพร่างกาย หรือสุขภาพ หมายความว่า การจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนพิการนั้น ต้องจัดให้เข้าเรียนในชั้นเรียนปกติร่วมกับเด็กทั่วไป ยกเว้นในกรณีที่มีความพิการมากจนโรงเรียนไม่สามารถสนองตอบความต้องการอันจำเป็นพิเศษเฉพาะบุคคลได้ จึงจัดเรียนร่วมในรูปแบบอื่น และที่บัญญัติไว้ชัดเจนคือ มาตรา 43 กำหนดไว้ว่า “ บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายใด ๆ ” (กรมวิชาการ, 2541 : 20) ซึ่งมองเจตนารมณ์ได้ว่ารัฐต้องการให้เด็กและเยาวชนพิการมีโอกาสได้รับบริการทางการศึกษา หรือการให้ความช่วยเหลือ โดยผ่านกระบวนการให้ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการเลี้ยงดูพัฒนาลูกพิการแก่ พ่อแม่ ผู้ปกครอง นอกจากนี้เด็กอาจจะต้องอยู่ในโรงเรียนเกินสิบสองปี จึงจะจบการศึกษาขั้นพื้นฐานก็อยู่ได้ เพราะกำหนดให้จัดไม่น้อยกว่าสิบสองปี และในมาตรา 55 กำหนดให้บุคคลพิการ มีสิทธิในการรับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ และความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ

จากการวิเคราะห์เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ในสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนพิการ กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (เดิม) ซึ่งรับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ตระหนักในความสำคัญในการให้โอกาสทางการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องดังกล่าวจึงได้ดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษ ตามแผนพัฒนาการศึกษาพิเศษ (ด้าน

คนพิการ) ในลักษณะเรียนร่วมเด็กปกติมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 โดยยึดพื้นฐานของปรัชญา และหลักการ 3 ประการคือ

1. สิทธิมนุษยชน เด็กทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการศึกษา บริการทางการศึกษาและอื่น ๆ ตลอดจนได้รับประโยชน์สูงสุดตามศักยภาพ
2. การจัดให้คนพิการได้รับการศึกษาเร็วที่สุด ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบ ความพิการจัดให้สนองความต้องการพิเศษของผู้เรียน เพื่อพัฒนาให้มีความสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป
3. การจัดบริการการศึกษาพิเศษสำหรับผู้มีความบกพร่อง เพื่อขจัดความไม่สามารถในการเรียนรู้ โดยร่วมทำงานกับผู้เชี่ยวชาญด้านการแพทย์ ด้านสังคมและอื่น ๆ ป้องกันสภาพความพิการไม่ให้เพิ่มขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 2)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ดำเนินการจัดการศึกษาพิเศษในลักษณะเรียนร่วมกับเด็กปกติมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2529 โดยทดลองจัดสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน และเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร และดำเนินการขยายการจัดการเรียนร่วม ไปยังโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดครบทุกจังหวัด ในปี พ.ศ. 2538 รวมทั้งขยายการให้บริการทางการศึกษาแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ เพิ่มขึ้นทั่วประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 2) การจัดการศึกษาในรูปแบบการเรียนร่วมได้พัฒนามาตามลำดับ โดยเป็นการพัฒนาทั้งระบบการบริหารจัดการ และการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องในรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งมีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อการดำเนินการจัดการเรียนร่วม โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่เด็กแต่ละคนจะได้รับ ในปีการศึกษา 2542 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้ดำเนินงานตามนโยบายปีการศึกษาเพื่อคนพิการ ซึ่งให้โอกาสทางการศึกษาแก่เด็ก ที่มีความต้องการพิเศษได้เข้าเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อให้เด็กที่มีความบกพร่องมีความพร้อมที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมปกติได้ จนกระทั่งถึงปีการศึกษา 2547 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาก้าวขึ้นพื้นฐาน ได้ดำเนินงานโครงการโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม นำร่องครอบคลุมทุกจังหวัด จำนวน 390 โรงเรียน และขยายผลเป็น 2000 โรงเรียน ในปีการศึกษา 2548 ครอบคลุมทุกอำเภอทั่วประเทศโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบวิธีการและการบริหารจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม และเพื่อรองรับเด็กพิการทุกคนที่อยากเรียน ได้เข้าเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาก้าวขึ้นพื้นฐาน. 2548 : คำนำ) การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะเป็นไปได้หรือไม่และจะประสบผลสำเร็จเพียงใด ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ ตั้งแต่ระดับนโยบายถึงระดับปฏิบัติ โรงเรียนอยู่ในฐานะผู้ปฏิบัติการการเป็นผู้ดำเนินการ

เป็นผู้ดำเนินงานจัดการเรียนร่วม ผู้บริหาร คณะครู และผู้ปกครองจึงมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินงาน หากบุคคลเหล่านี้ไม่เข้าใจไม่ตระหนัก และไม่เห็นด้วย ก็เป็นการยากที่โครงการเรียนร่วมจะประสบผลสำเร็จ และหากมีทัศนคติเชิงลบ ไม่เข้าใจระบบการศึกษาพิเศษ ก็ถือเป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนร่วมทั้งสิ้น

ผศ. อารยะวิญญู (2542 : 68) กล่าวว่า “การศึกษาพิเศษและการดำเนินงานการเรียนร่วมจะต้องจัดการอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับชาติไปจนถึงระดับท้องถิ่น จะต้องมีการกำหนดกฎระเบียบ ข้อบังคับ นโยบายแนวปฏิบัติจากส่วนกลางลงไปจนถึงระดับปฏิบัติจะต้องกำหนดบทบาทของบุคลากร การจัดการด้านการเงิน การงบประมาณ ตลอดจนจัดเตรียมเครื่องมือและสถานที่ให้พร้อมในการจัดการเรียนร่วม และเหนือสิ่งอื่นใดคือ การให้การศึกษากับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนผู้ปกครองและสาธารณชน เพราะถ้าบุคคลดังกล่าวไม่เข้าใจเด็ก ไม่เข้าใจปรัชญาและไม่เข้าใจหลักการการศึกษาพิเศษแล้ว จะทำให้การเรียนร่วมเป็นไปได้ยาก” สอดคล้องกับความเห็นของ สิริมา หมอนใหม่ (2543 : 138) ในเรื่องปัจจัยที่เอื้อต่อการศึกษาพิเศษที่มีประสิทธิภาพ ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติว่า “ในการจัดที่มีประสิทธิภาพหลายประการ ต้องมีการวางแผนการดำเนินการ จัดระบบตั้งแต่ระดับชาติถึงระดับท้องถิ่น” จากความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ดังกล่าวจะพบว่าการจัดการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วมให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องหลายอย่างที่ต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบตั้งแต่กลุ่ม และสามารถทำงานร่วมกันได้ มีการประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่ายเพื่อให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามความสามารถและงานที่รับผิดชอบ มีกระบวนการขั้นตอนในการปฏิบัติที่ชัดเจน มีการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและเพียงพอ มีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ องค์ประกอบต่าง ๆ ดังกล่าวจะต้องดำเนินการไปพร้อม ๆ กัน และสอดคล้อง สัมพันธ์กัน

ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำให้บรรลุผลได้ดีเพียงใดนั้น วิธีการดำเนินงานของโรงเรียนมีความสำคัญยิ่งและส่งผลต่อการพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 17) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การติดตามนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนจบและที่ออกกลางคัน จากโรงเรียนประถมศึกษาในปี 2539-2540 เพื่อศึกษาข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพในด้านกระบวนการจัดการเรียนร่วมกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ พบว่าส่วนใหญ่ยังไม่สนองความต้องการและความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้มากนัก เพราะการเตรียมการด้านหลักสูตร การจัดชั้นเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอน และการวัดผลบางส่วนดำเนินการเช่นเดียวกัน เด็กปกติโดยไม่ปรับหรือจัดเพิ่มเติมเป็นพิเศษเฉพาะ และพบกระบวนการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมจะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นหากครูผู้สอนได้ดำเนินการจัดทำแผนจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) จัดชั้น

และสัดส่วนการเรียนรู้ให้เหมาะสมทั้งสาระและเวลาเรียน จัดทำกระบวนการเรียนรู้ทั้งใน-นอกชั้นเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้โดยครอบครัว วัดและประเมินความก้าวหน้ารายบุคคล และปรับปรุงการเรียนการสอน ในสิ่งที่เด็กบกพร่อง ส่งเสริมในสิ่งที่เด็กมีความสามารถเพื่อให้เด็กแต่ละคนได้รับการพัฒนาเต็มศักยภาพ ของแต่ละบุคคลต่อไป โรงเรียนจึงเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่สำคัญที่สุดในการให้โอกาสทางการศึกษาและสนับสนุนช่วยเหลือ รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนตามความต้องการจำเป็น เพื่อให้นักเรียนทุกคนบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดโดยภารกิจต่าง ๆ ของผู้บริหาร และคณะครูต้องดำเนินการอย่างเป็นกระบวนการ

สภาพปัจจุบันในการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำเรียนร่วมในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม มีลักษณะต่างคนต่างปฏิบัติตามความต้องการและศักยภาพของ โรงเรียนเป็นหลักใช้วิธีการหรือขั้นตอนการดำเนินงานเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติ และหลักการหรือไม่เพียงใดยังไม่เป็นที่แน่ชัด ผลสัมฤทธิ์ของงานจึงปรากฏในลักษณะแตกต่างกัน ทำให้ไม่อาจทราบได้ว่า โดยภาพรวมแล้วการดำเนินงานจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม มีประสิทธิภาพอย่างไร ในฐานะหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่โดยตรง ในการกำกับดูแลการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม จึงควรที่จะศึกษาข้อมูลการดำเนินงานจัดการเรียนร่วมว่ามีประสิทธิภาพที่น่าพึงพอใจหรือไม่เพียงใด โดยอาศัยมาตรฐานการจัดการศึกษาพิเศษ โรงเรียนแกนนำเรียนร่วมที่สำนักงานประถมศึกษาแห่งชาติกำหนดขึ้นเป็นแนวพิจารณาคุณภาพ เพื่อใช้ผลของการศึกษาในการกำหนดแผนบริหารจัดการ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงาน และติดตามกำกับดูแลได้อย่างถูกต้องตรงกับสภาพปัญหา และ โรงเรียนจะได้ปรับวิธีการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพเข้าสู่มาตรฐานการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษาสภาพและปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษของ โรงเรียนแกนนำ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อการศึกษาสภาพการดำเนินการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำเรียนร่วมตามทัศนะของผู้บริหาร โรงเรียน ครูการศึกษาพิเศษ และครูผู้สอนเด็กเรียนร่วมเป็นรายด้าน
2. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองในการดำเนินงานจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม

สมมติฐานการวิจัย

1. สภาพการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษของ โรงเรียนแกนนำ ด้านสภาพการดูแลที่เคร่งครัด อยู่ในระดับปานกลาง
2. สภาพการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษของ โรงเรียนแกนนำ ด้านสภาพการดูแลที่ปฏิเสธ อยู่ในระดับปานกลาง
3. สภาพการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษของ โรงเรียนแกนนำ ด้านสภาพการดูแลที่สมยอม อยู่ในระดับปานกลาง
4. สภาพการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษของ โรงเรียนแกนนำ ด้านสภาพการดูแลที่ปกป้อง อยู่ในระดับปานกลาง
5. สถานะที่ส่งผลต่อการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษของ โรงเรียนแกนนำ ด้านสภาพการดูแลที่เคร่งครัด
6. สถานะที่ส่งผลต่อการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษของ โรงเรียนแกนนำ ด้านสภาพการดูแลที่ปฏิเสธ
7. สถานะที่ส่งผลต่อการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษของ โรงเรียนแกนนำ ด้านสภาพการดูแลที่สมยอม
8. สถานะที่ส่งผลต่อการดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษของ โรงเรียนแกนนำ ด้านสภาพการดูแลที่ปกป้อง

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหาร โรงเรียน 32 คน ครูผู้รับผิดชอบชั้นเรียนร่วม 32 คน ครูผู้สอนเด็กเรียนร่วม 100 คน และผู้ปกครองเด็กพิเศษเรียนร่วมตามทะเบียน 120 คน รวม 480 คน จากโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม จำนวน 32 โรงเรียน ภาคเรียนที่ 2/2550
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียน 32 คน ครูผู้รับผิดชอบชั้นเรียนร่วม 32 คน และผู้ปกครองเด็กพิเศษเรียนร่วมตามทะเบียน 32 คน รวม 96 คนของ โรงเรียนแกนนำเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม จำนวน 32 โรงเรียน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น สถานภาพตำแหน่งปัจจุบัน จำแนกเป็นผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอนเด็กเรียนร่วม และผู้ปกครองเด็กพิเศษเรียนร่วม

โดยจำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ สภาพการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำเรียนร่วมใน ด้านสภาพการดูแลที่เคร่งครัด ด้านสภาพการดูแลที่ปฏิเสธ ด้านสภาพการดูแลที่สมยอม และด้าน สภาพการดูแลที่ปกป้อง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพการดำเนินงานจัดการเรียนร่วม หมายถึง ระดับของการดำเนินงานตามภารกิจ ที่ปรากฏต่อสาธารณชนในการจัดการเรียนร่วม โดยมีตัวบ่งชี้วัดระดับคุณภาพที่สามารถตรวจสอบ ได้ตามมาตรฐานการศึกษาโรงเรียนร่วม ในด้านสภาพการดูแลที่เคร่งครัด ด้านสภาพการดูแลที่ ปฏิเสธ ด้านสภาพการดูแลที่สมยอม และด้านสภาพการดูแลที่ปกป้อง

2. โรงเรียนแกนนำเรียนร่วม หมายถึง โรงเรียนที่ได้รับคัดเลือกเข้า โครงการโรงเรียน แกนนำเรียนร่วม สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม และได้รับงบประมาณสนับสนุนจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 32 โรงเรียน

3. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ข้าราชการครูที่ดำรงตำแหน่ง หรือรักษาการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน ในโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม

4. ครูการศึกษาพิเศษ หมายถึง ข้าราชการครูหรือครูที่รับผิดชอบงานการศึกษาใน โรงเรียนแกนนำเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม

5. ครูผู้สอนเด็กเรียนร่วม หมายถึง ข้าราชการครูหรือครูที่สอนเด็กปกติและเด็กพิเศษ เรียนร่วม ในชั้นเรียนของโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม

6. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา หรือผู้อุปการะเด็กพิเศษที่เรียนร่วมใน โรงเรียนแกน นำเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม

7. สภาพนักเรียน หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์เกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กพิเศษเรียน ร่วมแต่ละคนรวมทั้งความพึงพอใจของครูที่มีต่อพัฒนาการของเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนแกน นำเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม

8. การเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กพิเศษเรียนร่วม กิจกรรมส่งเสริมการเรียนร่วม กิจกรรมส่งเสริมการเรียนร่วม กิจกรรมส่งเสริมความสามารถตาม ศักยภาพ และการวัดผลประเมินผลของโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามหาสารคาม

8. การเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กพิเศษเรียนร่วม กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ กิจกรรมส่งเสริมความสามารถตามศักยภาพ และการวัดผลประเมินผลของโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามหาสารคาม

9. การบริหารจัดการ หมายถึง การจัดการด้านข้อมูล สารสนเทศ บุคลากร งบประมาณ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก บริการความช่วยเหลือทางการศึกษาพิเศษ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ และการนิเทศภายในของโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามหาสารคาม

10. ปัจจัยการดำเนินงาน หมายถึง การจัดการเกี่ยวกับความพร้อมของโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม ซึ่งส่งผลต่อโครงสร้างการบริหารจัดการ บุคลากร สื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับเด็กพิเศษเรียนร่วม ในโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามหาสารคาม

11. การมีส่วนร่วม หมายถึง การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม/กระบวนการจัดการเรียนร่วมของโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย และการวางแผนส่งเสริมสนับสนุนการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของโรงเรียนแกนนำเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามหาสารคาม ให้มีประสิทธิภาพสู่มาตรฐานการจัดการศึกษาพิเศษ โรงเรียนแกนนำเรียนร่วม อันจะส่งผลให้ เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพตามศักยภาพของตนอย่างต่อเนื่อง

กรอบแนวคิดการวิจัย

